

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2010

Utgiven i Helsingfors den 15 oktober 2010

Nr 868—873

INNEHÅLL

Nr		Sidan
868	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om ämnen som är farliga och skadliga för vattenmiljön	2833
869	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om vattenvårdsförvaltningen	2845
870	Statsrådets förordning om ändring av 6 § i statsrådets förordning om vattenförvaltningsområden	2852
871	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om fiske efter vassbuk och strömming på Östersjöns centralbassäng år 2010	2853
872	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om ändring av 3 § i social- och hälsovårdsministeriets förordning om avgiftsbelagda prestationer vid Institutet för hälsa och välfärd	2854
873	Skatteförvaltningens beslut om slutförande av beskattningen av andra skattskyldiga än samfund och samfälliga förmåner för skatteår 2009	2855

Nr 868

Statsrådets förordning

om ändring av statsrådets förordning om ämnen som är farliga och skadliga för vattenmiljön

Utfärdad i Helsingfors den 7 oktober 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat efter föredragning från miljöministeriet, *ändras* i statsrådets förordning om ämnen som är farliga och skadliga för vattenmiljön (1022/2006) 3 §, 4 § 1 mom., 5 §, 6 § 1 och 2 mom., 7 §, 8 § 2 mom., 9 § 2 mom., 10 §, 11 §, 12 § 1 mom. och **bilaga 1 punkt A, B, C och D**, av dem 3 och 4 § sådana de lyder delvis ändrade i förordning 342/2009, 6 § sådan den lyder delvis ändrad i förordningarna 342/2009 och 1818/2009 samt 10 § sådan den lyder delvis ändrad i förordningen 1818/2009, samt *fogas* till förordningen en ny punkt 5 till 3 §, en ny 6 a, 6 b och 9 a § samt en ny bilaga 3 som följer:

3 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *ämnen som är farliga för vattenmiljön* prioriterade farliga ämnen som anges i punkt A, B och C i bilaga 1 och som fastställts enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område, nedan *ramdirektivet för vatten*,

2) *ämnen som är skadliga för vattenmiljön* andra ämnen som anges i punkt C och D i bilaga 1 än de farliga ämnen som fastställts enligt ramdirektivet för vatten och som kan orsaka förorening av ytvatten,

3) *ämnen som är farliga för grundvattnet* farliga ämnen som anges i punkt E i bilaga 1 och avses i bilaga VIII 1-6 till ramdirektivet för vatten och ämnen som genom denna förordning fastställs som ämnen som är farliga för grundvattnet eller för människors hälsa samt ämnen som när de kommer ut i grund-

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG (32008L0105); EGT nr L 348, 24.12.2008 s. 84–97

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG (32000L0060); EGT nr L 327, 22.12.2000, s. 1–73

Kommissionens direktiv 2009/90/EG (32009L0090); EUT nr L 201, 1.8.2009, s. 36–38

vattnet medför att vattnet inte lämpar sig för att användas av människor,

4) *miljökvalitetsnorm* sådan halt av ett för vattenmiljön farligt eller skadligt ämne i ytvatten, sediment eller biota som, för att skydda människors hälsa och miljön, inte får överskridas,

5) *blandningszon* ett sådant i miljötillståndet begränsat och i närheten av en utsläppskälla beläget område där utsläpp eller läckage stegvis blandas med ytvatten.

4 §

Förbud mot utsläpp i ytvatten eller vattentjänstverkens avlopp

Ämnen som avses i punkt A i bilaga 1 får inte släppas ut i ytvatten eller vattentjänstverkens avlopp.

5 §

Gränsvärden för utsläpp

Utsläpp av ämnen som avses i punkt B i bilaga 1 får på ställen där utsläppet leds ut i ytvattnet inte överskrida de gränsvärden för utsläpp som anges i samma punkt. Gränsvärdena för utsläpp anges i miljötillståndet och ska basera sig på bästa tillgängliga teknik.

I miljötillståndet ska nödvändiga föreskrifter om strängare gränsvärden för utsläpp än vad som föreskrivs i punkt B i bilaga 1 utfärdas så som föreskrivs i 43 och 51 § i miljöskyddslagen.

6 §

Miljökvalitetsnormer

Halten i ytvatten eller i fisk av de ämnen som avses i punkt C och D i bilaga 1 får inte överskrida de miljökvalitetsnormer som anges i respektive punkter.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska i åtgärdsprogrammet enligt 12 § i lagen om vattenvårdsförvaltningen (1299/2004) med beaktande av principen om bästa praxis från miljösynpunkt presentera åtgärder genom vilka det förhindras att miljökvalitetsnormer

överskrids till följd av någon annan verksamhet än tillståndspliktig verksamhet.

6 a §

Avvikelser från miljökvalitetsnormerna till följd av gränsöverskridande föroreningar

Överskridande av miljökvalitetsnormerna strider inte mot 6 § 1 mom., om överskridandet beror på en föroreningskälla som finns utanför Finlands gränser och effektiva nationella åtgärder inte har kunnat vidtas för att uppfylla miljökvalitetsnormerna. Vid bedömningen av överskridande av miljökvalitetsnormerna ska det dessutom beaktas vad som föreskrivs om samarbete inom gränsöverskridande vattenförvaltningsområden i 14 § i lagen om vattenvårdsförvaltningen och om miljömål vid planeringen av vattenvården i 23–25 § i nämnda lag.

6 b §

Avvikelser från miljökvalitetsnormerna inom blandningszoner

På ansökan av verksamhetsutövaren får det i miljötillståndet föreskrivas om en blandningszon där halterna av ett eller flera ämnen som avses i punkt C och D i bilaga 1 får överstiga miljökvalitetsnormerna i nämnda punkter, om dessa normer uppfylls i övriga delar av ytvattenförekomsten.

Blandningszonernas omfattning ska i miljötillståndet begränsas till området i närheten av utsläppskällan så att omfattningen står i rätt proportion till halten av förorenande ämnen vid utsläppskällan, och så att de allmänna principerna som tillämpas på verksamhet som medför risk för förorening av miljön enligt 4 § i miljöskyddslagen iakttas.

7 §

Kontroll av ytvatten

Utövare av miljötillståndspliktig verksamhet ska kontrollera ytvatten i vilka de ämnen som avses i punkt C i bilaga 1 släpps ut eller läcker ut. Utövare av miljötillståndspliktig verksamhet ska kontrollera ytvatten i vilka de

ämnen som avses i punkt D i bilaga 1 släpps ut eller läcker ut i betydande mängd. Ytvatten kontrolleras som halt i vatten, sediment eller biota på det sätt som anges nedan.

8 §

Kontrollstationer

Kontrollstationerna för verifiering av att miljö kvalitetsnormerna följs ska placeras så att utsläppet eller läckaget i tillräcklig grad har blandats med ytvattnet. Vid placeringen av kontrollstationerna ska bestämmelserna i 6 b § om bestämmande av blandningszoner vid behov beaktas.

9 §

Kontrollfrekvens

De ämnen som avses i punkt C i bilaga 1 ska kontrolleras som halt i vatten en gång i månaden, minst 12 gånger per år. De ämnen som avses i punkt C i bilaga 1 och för vilka det har angetts en kvalitetsnorm i biota eller sediment ska kontrolleras i sediment eller biota minst en gång per år. Det är då inte nödvändigt att kontrollera dessa ämnen som halt i vatten för verifiering av att miljö kvalitetsnormerna följs. De ämnen som avses i punkt D i bilaga 1 ska kontrolleras som halt i vatten med tre månaders intervaller, minst fyra gånger per år.

9 a §

Långsiktig trendanalys

Närings-, trafik- och miljöcentralen analyserar utifrån resultaten för övervakningsprogrammet enligt 15 § i statsrådets förordning om vattenvårdsförvaltningen (1040/2006) de långsiktiga trenderna för halter av de ämnen som avses i punkt C i bilaga 1 som tenderar att ackumuleras i sediment eller biota. Ämnen som avses ovan och som vid behov ska beaktas är särskilt ämnena 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28 och 30 i punkt C i bilaga 1.

Övervakningen i sediment eller biota av de långsiktiga trenderna för halter av de ämnen som avses i 1 mom. ska genomföras så att det fås fram tillräckligt med uppgifter för en tillförlitlig långsiktig trendanalys. Som riktlinje bör övervakningen i fråga om sediment och biota ske vart tredje år, om det inte är motiverat att avvika från denna tidtabell till följd av förändrade förhållanden, teknisk kunskap eller expertutlåtanden.

Närings-, trafik och miljöcentralen ska vid behov i åtgärdsprogrammet enligt 12 § i lagen om vattenvårdsförvaltningen presentera åtgärder genom vilka en betydande ökning av halterna i 1 mom. förhindras.

10 §

Inskrivning i datasystemet för miljö värdsinformation

Sådan verksamhet i vilken verksamhetsutövaren använder något av de farliga ämnena 1, 3, 8, 9, 13, 14, 19, 29 eller 33 som nämns i punkt C i bilaga 1 eller något av de för vattenmiljön skadliga ämnena 10–15 som nämns i punkt D, som med stöd av lagen om bekämpningsmedel (327/1969) har godkänts för användning som bekämpningsmedel, ska på begäran anmälas till närings-, trafik- och miljöcentralen för registrering i datasystemet för miljö värdsinformation enligt 27 § i miljöskyddslagen. Information kan begäras av verksamhetsutövare i ett ytvattenavrinningsområde, om det enligt myndigheternas övervakningsinformation finns risk för att en miljö kvalitetsnorm i det aktuella ytvattnet överskrids eller om det aktuella ytvattnet tas ut för att användas som hushållsvatten.

Information om användningen av bekämpningsmedel samlas in för planering av de åtgärder som avses i 6 § 2 mom. och för skötsel av myndighetsuppgifter enligt hälsoskyddslagen (763/1994).

11 §

Provtagnings- och analysmetoder

Vid övervakningen av status för vatten, sediment och biota ska de krav som anges i bilaga 3 tillämpas på analysmetodernas prestanda, påvisandet av analysresultatets kvalitet och tolkningen av resultaten.

12 §

Plan

Finlands miljöcentral ska minst vart sjätte år göra upp en plan för att stryka ett ämne som nämns i punkt D i bilaga 1 ur förteckningen över ämnen eller för att införa ett nytt

ämne i förteckningen. Planen ska dessutom uppta nödvändiga miljökvalitetsnormer samt åtgärder för att begränsa utsläpp och läckage.

Denna förordning träder i kraft den 1 november 2010.

Helsingfors den 7 oktober 2010

Miljöminister *Paula Lehtomäki*

Konsultativ tjänsteman Airi Karvonen

Bilaga 1

A) Ämnen som inte får släppas ut i ytvatten eller vattentjänstverkens avlopp

	Ämne	CAS-nummer	identifierat som farlig ämne
1.	1,2- dikloreten (etylendiklorid)	107-06-2	
2.	aldrin	309-00-2	
3.	dieldrin	60-57-1	
4.	endrin	72-20-8	
5.	isodrin	465-73-6	
6.	DDT (para-para-DDT)	ingen uppgift 50-29-3	
7.	hexaklorbensen	118-74-1	X
8.	hexaklorbutadien	87-68-3	X
9.	hexaklorcyklohexan (gamma-isomer, lindan)	608-73-1 58-89-9	X
10.	koltetraklorid	56-23-5	
11.	pentaklorfenol	87-86-5	
12.	tetrakloreten (tetrakloretylen)	127-18-4	
13.	triklorbensen (1,2,4- triklorbensen)	12002-48-1 120-82-1	
14.	trikloreten (trikloretylen)	79-01-6	
15.	triklormetan (kloroform)	67-66-3	

B) De högsta tillåtna utsläppsgränsvärdena i halter och specifik belastning

	Ämne	CAS-nummer	Branch	Haltgräns ¹	Gräns för specifik belastning ¹	identifierat som farlig ämne
1.	kvicksilver och dess föreningar	7439-97-6	kloralkali-industrin	50 µg/l	kvicksilvercellmetoden: 0,2 g/kapacitetston klor	X
	kvicksilver och dess föreningar	7439-97-6	annan än kloralkali-industrin	5 µg/l	-	X
2.	kadmium och dess föreningar	7440-43-9	-	10 µg/l	galvanisering: 0,3 g/kg hanterat kadmium	X

¹ halt i löst form beräknad som månadsmedelvärde

C) Ämnen som på gemenskapsnivå fastställts som farliga och skadliga för vattenmiljön samt miljökvalitetsnormerna för dem

1	2	3	4	5	6	7	8	9
N:o	Ämne	CAS-nummer ^[1]	Miljökväl- tetsnorm AA-MKN ^[2] ^[3] Inlandsytvat- ten ^[4] µg/l	Miljökväl- tetsnorm AA- MKN ^[2] ^[3] Andra yt- vatten µg/l	Miljökväl- tetsnorm MAC- MKN ^[5] Inlandsyt- vatten ^[4] µg/l	Miljökväl- tetsnorm MAC- MKN ^[5] Andra yt- vatten µg/l	Miljökväl- tetsnorm MKN abborre mg/kg per friskvikt	identi- fierat som farlig ämne
(1)	alaklor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	ej tillämp- ligt	
(2)	antracen	120-12-7	0,1	0,1	0,4	0,4	ej tillämp- ligt	X
(3)	atrazin	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	ej tillämp- ligt	
(4)	benzen	71-43-2	10	8	50	50	ej tillämp- ligt	
(5)	bromerade di- fenyletrar ^[6]	32534-81-9	0,0005	0,0002	ej tillämp- ligt	ej tillämp- ligt	ej tillämp- ligt	X
(6)	kadmium och kadmiumföre- ningar (bero- ende på vat- tenhårdhetsk- lass) ^[7]	7440-43-9	≤ 0,08 (klass 1) 0,08 (klass 2) 0,09 (klass 3) 0,15 (klass 4) 0,25 (klass 5)	0,2	≤ 0,45 (klass 1) 0,45 (klass 2) 0,6 (klass 3) 0,9 (klass 4) 1,5 (klass 5)	≤ 0,45 (klass 1) 0,45 (klass 2) 0,6 (klass 3) 0,9 (klass 4) 1,5 (klass 5)	ej tillämp- ligt	X
(6a)	koltetraklorid	56-23-5	12	12	ej tillämp- ligt	ej tillämp- ligt	ej tillämp- ligt	
(7)	C10-13- kloralkaner	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4	ej tillämp- ligt	X
(8)	klorfenvinfos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	ej tillämp- ligt	
(9)	klorpyrifos (klorpyrifose- tyl)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	ej tillämp- ligt	
(9a)	cyklodiena bekämp- ningsmedel: aldrin dielrin endrin isodrin	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	ej tillämp- ligt	ej tillämp- ligt	ej tillämp- ligt	
(9b)	DDT total ^[8]	ej tillämp- ligt	0,025	0,025	ej tillämp- ligt	ej tillämp- ligt	ej tillämp- ligt	
	para-para- DDT ^[8]	50-29-3	0,01	0,01	ej tillämp- ligt	ej tillämp- ligt	ej tillämp- ligt	
(10)	1,2-diklorethan	107-06-2	10	10	ej tillämp- ligt	ej tillämp- ligt	ej tillämp- ligt	
(11)	diklormetan	75-09-2	20	20	ej tillämp- ligt	ej tillämp- ligt	ej tillämp- ligt	
(12)	di(2- etylhexyl) fta- lat (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	ej tillämp- ligt	ej tillämp- ligt	ej tillämp- ligt	

(13)	diuron	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	ej tillämpligt	
(14)	endosulfan	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	ej tillämpligt	X
(15)	fluoranten	206-44-0	0,1	0,1	1	1	ej tillämpligt	
(16)	hexaklorbensen	118-74-1	0,01	0,01	0,05	0,05	0,010	X
(17)	hexaklorbutadien	87-68-3	0,1	0,1	0,6	0,6	0,055	X
(18)	hexaklorcyklohexan	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	ej tillämpligt	X
(19)	isoproturon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	ej tillämpligt	
(20)	bly och blyföreningar	7439-92-1	7,2	7,2	ej tillämpligt	ej tillämpligt	ej tillämpligt	
(21)	kvicksilver och kvicksilverföreningar	7439-97-6	0,05 [9]	0,05 [9]	ej tillämpligt	ej tillämpligt	0,020	X
(22)	naftalen	91-20-3	2,4	1,2	ej tillämpligt	ej tillämpligt	ej tillämpligt	
(23)	nickel och nickelföreningar	7440-02-0	20	20	ej tillämpligt	ej tillämpligt	ej tillämpligt	
(24)	nonylfenol (4-nonylfenol) [9]	104-40-5	0,3	0,3	2,0	2,0	ej tillämpligt	X
(25)	oktylfenol ((4-(1,1,3,3-tetrametylbutyl)-fenol)	140-66-9	0,1	0,01	ej tillämpligt	ej tillämpligt	ej tillämpligt	
(26)	pentaklorbensen	608-93-5	0,007	0,0007	ej tillämpligt	ej tillämpligt	ej tillämpligt	X
(27)	pentaklorfenol	87-86-5	0,4	0,4	1	1	ej tillämpligt	
(28)	polyaromatiska kolväten (PAH) [10]	ej tillämpligt	ej tillämpligt	ej tillämpligt	ej tillämpligt	ej tillämpligt	ej tillämpligt	X
	benso(a)pyren [11]	50-32-8	0,05	0,05	0,1	0,1	ej tillämpligt	X
	benso(b)-fluoranten	205-99-2	$\Sigma = 0,03$	$\Sigma = 0,03$	ej tillämpligt	ej tillämpligt	ej tillämpligt	X
	benso(k)-fluoranten	207-08-9					ej tillämpligt	X
	benso(g,h,i)-perylene	191-24-2	$\Sigma = 0,002$	$\Sigma = 0,002$	ej tillämpligt	ej tillämpligt	ej tillämpligt	X
	Indeno (1,2,3-cd)pyren	193-39-5					ej tillämpligt	X
(29)	simazin	122-34-9	1	1	4	4	ej tillämpligt	
(29a)	tetrakloreten (tetrakloretylen)	127-18-4	10	10	ej tillämpligt	ej tillämpligt	ej tillämpligt	
(29b)	trikloreten (trikloretylen)	79-01-6	10	10	ej tillämpligt	ej tillämpligt	ej tillämpligt	
(30)	tributyltennföreningar [11] (tributyltenn-katjon)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	ej tillämpligt	X
(31)	triklorbensen	12002-48-1	0,4	0,4	ej tillämpligt	ej tillämpligt	ej tillämpligt	

(32)	triklormetan (kloroform)	67-66-3	2,5	2,5	ej tillämp- ligt	ej tillämp- ligt	ej tillämp- ligt	
(33)	trifluralin	1582-09-8	0,03	0,03	ej tillämp- ligt	ej tillämp- ligt	ej tillämp- ligt	

[1] CAS: Chemical Abstracts Service.

[2] Denna parameter är miljö kvalitetsnormen uttryckt som ett aritmetiskt medelvärde på årsnivå (AA-MKN). Om inte annat anges gäller den för summan av alla ämnets isomerer. Medelvärdet beräknas vid varje representativ övervakningspunkt som det aritmetiska medelvärdet av de resultat som under ett års tid uppmäts vid varje punkt.

[3] Med undantag av kadmium, bly, kvicksilver och nickel (nedan 'metaller') uttrycks de miljö kvalitetsnormer som fastställs i denna bilaga som totala koncentrationer i hela vattenprovet. Metallernas miljö kvalitetsnorm hänförs till upplöst koncentration, dvs. den upplösta fasen i ett vattenprov som erhållits genom filtrering genom ett 0,45 µm-filter eller motsvarande förbehandling. Vid utvärderingen av övervakningsresultaten i jämförelse med miljö kvalitetsnormen får följande beaktas

- a) den naturliga bakgrundskoncentrationen för metaller och deras föreningar genom att till miljö kvalitetsnormen addera en uppskattning av den naturliga bakgrundskoncentrationen i enlighet med tabellen nedan,
- b) vattnets hårdhet, dess pH-värde eller andra parametrar för vattenkvalitet som påverkar en metalls biotillgänglighet.

Summan av uppskattningen av den naturliga bakgrundskoncentrationen och miljö kvalitetsnormen. På platser där koncentrationerna av geologiska orsaker är höga får expertbedömningen avvika från bakgrundskoncentrationernas värden.

	kadmium	nickel	bly	kvicksilver
	µg/l (vatten) bakgrund+ EQS	µg/l (vatten) bakgrund + EQS	µg/l (vatten) bakgrund + EQS	mg/kg (abborre) bakgrund + EQS
Sjöar				
sjöar med låg humushalt (färgtal Pt mg/l < 30) (klass 1 och 2)	0,02 + 0,08 = 0,1	1 + 20 = 21	0,1 + 7,2 = 7,3	0,18 + 0,02 = 0,20
humösa sjöar (färgtal Pt mg/l 30 – 90) (klass 1 och 2)	0,02 + 0,08 = 0,1	1 + 20 = 21	0,2 + 7,2 = 7,4	0,2 + 0,02 = 0,22
sjöar med hög humushalt (färgtal Pt mg/l > 90) (klass 1 och 2)	0,02 + 0,08 = 0,1	1 + 20 = 21	0,7 + 7,2 = 7,9	0,23 + 0,02 = 0,25
Åar och älvar				
momark och lerjordar (färgtal Pt mg/l < 90, avrinningsområdets myr- areal -% < 25) (klass 1 och 2)	0,02 + 0,08 = 0,1	1 + 20 = 21	0,3 + 7,2 = 7,5	0,18 + 0,02 = 0,20
torvmark (färgtal Pt mg/l > 90, avrinningsområdets myr- areal-% > 25) (klass 1 och 2)	0,02 + 0,08 = 0,1	1 + 20 = 21	0,5 + 7,2 = 7,7	0,23 + 0,02 = 0,25
Kust	0,02 + 0,2 = 0,22	1 + 20 = 21	0,03 + 7,2 = 7,23	0,18 + 0,02 = 0,20

[4] Denna parameter är miljö kvalitetsnormen uttryckt som maximal tillåten koncentration (MAC-MKN). Där MAC-MKN anges som "ej tillämpligt" anses värdena på AA-MKN utgöra skydd mot kortvariga föroreningstoppar vid kontinuerliga utsläpp eftersom de är avsevärt lägre än de värden som härletts utifrån akut toxicitet. Vid tillämpning av MAC-MKN får den uppmätta kon-

centrationen inte överskrida normens värde vid någon av övervakningspunkterna. Vid uppskattning får dock statistiska metoder, såsom percentilberäkning, användas för att säkerställa en godtagbar konfidensnivå och noggrannhet för bestämning av efterlevnaden av värdet på MAC-MKN.

[5] Miljökvalitetsnormen gäller summan av kongener med numren 28, 47, 99, 100, 153 och 154. Endast pentabromodifenyleter (CAS 32534-81-9) är identifierat som ett prioriterat farligt ämne.

[6] För kadmium och dess föreningar (nr 6) varierar miljökvalitetsnormvärdet beroende på vattnets hårdhetsklass (klass 1: <40 mg CaCO₃/l, klass 2: 40 till <50 mg CaCO₃/l, klass 3: 50 till <100 mg CaCO₃/l, klass 4: 100 till <200 mg CaCO₃/l och klass 5: ≥200 mg CaCO₃/l).

[7] DDT totalt består av summan av isomererna 1,1,1-triklor-2,2-bis(p-klorfenyl)etan (CAS-nummer 50-29-3), EU-nummer 200-024-3; 1,1,1-triklor-2(o-klorfenyl) -2-(p-klorfenyl)etan (CAS-nummer 789-02-6), EU-nummer 212-332-5; 1,1-diklor-2,2-bis(p-klorfenyl)etylen (CAS-nummer 72-55-9) EU-nummer 200-784-6; och 1,1-diklor-2,2-bis(p-klorfenyl)etan (CAS-nummer 7254-8). EU-nummer 200-783-0).

[8] Nonylfenolens och nonylfenoletoxilaternas totala toxicitet får inte överskrida miljökvalitetsnormen. Den totala toxiciteten beräknas enligt formeln: $= \sum (C_x \times \text{TEF})$

TEF = toxisk ekvivalentfaktor

C_x = halt av respektive nonylfenolförening

	toxisk ekvivalentfaktor (TEF)
nonylfenol	1
nonylfenolmono- och dietoxilater	0,5

D) Ämnen som vid ett nationellt förfarande har fastställts som skadliga för vattenmiljön

	Ämne	CAS-nummer ^[1]	Miljökvalitetsnorm AA-MKN[2] [3] inlandsytvatten, µg/l	Miljökvalitetsnorm AA-MKN[2] [3] andra ytvatten, µg/l	Miljökvalitetsnorm AA-MKN[2] [3] ytvatten avsett för uttag av hushållsvatten, µg/l
1.	klorbensen	108-90-7	9,3	3,2	3
2.	1,2-diklorbensen	95-50-1	7,4	0,74	0,3
3.	1,4-diklorbensen	106-46-7	20	2	0,1
4.	bensylbutylftalat (BBP) ²	85-68-7	10	1,4	10
5.	dibutylftalat (DBP)	84-74-2	10	1	10
6.	resorcinol (1,3-bensendiol)	108-46-3			
7.	(benzotiazol-2-yltio) metyltiocyanat (TCMTB)	21564-17-0			
8.	benzotiazol-2-tiol (di(benzotiazol-2-yl)disulfid (CAS 120-78-5) nedbrytningsprodukt)	149-30-4			
9.	bronopol (2-brom-2-nitropropan-1,3-diol)	52-51-7	4	0,4	4
10.	dimetoat	60-51-5	0,7	0,07	
11.	MCPA (4-klor-2-metylfenoxiättiksyra)	94-74-6	1,6	0,16	
12.	metamitron (4-amino-3-metyl-6-fenyl-1,2,4-triazin-5-on)	41394-05-2	32	3,2	
13.	prokloraz (N-propyl-N-[2-(2,4,6-triklorfenoxi)etyl]-1H-imidazol-1-karboxamid)	67747-09-5	1	0,1	
14.	etylentiourea (nedbrytningsprodukt av (CAS 8018-01-7))	96-45-7	200	20	
15.	tribenuron-metyl (metyl-2-(3-(4-metoxi-6-metyl-1,3,5-triazin-2-yl)3-metylfenyl)sulfonyl)benzoat)	101200-48-0	0,1	0,01	

[1] CAS: Chemical Abstracts Service.

[2] Denna parameter är miljökvalitetsnormen uttryckt som ett aritmetiskt medelvärde på årsnivå (AA-MKN). Om inte annat anges gäller den för summan av alla ämnets isomerer. Medelvärdet beräknas vid varje representativ övervakningspunkt som det aritmetiska medelvärdet av de resultat som under ett års tid uppmäts vid varje punkt.

[3] Miljökvalitetsnormerna uttrycks som totala koncentrationer i hela vattenprovet.

Krav som gäller analysmetoder och tolkning av resultat

1. I denna bilaga avses med
 - a) *mätosäkerhet* en icke-negativ parameter som karakteriserar spridningen av de storhetsvärden som tilldelas en mätstorhet, på basis av den information som använts,
 - b) *kvantifieringsgräns* en angiven multipel av detektionsgränsen vid en koncentration av ämnet som rimligen kan bestämmas med godtagbar noggrannhet och precision,
 - c) *detektingsgräns* det utslag eller koncentrationsvärde över vilket det med angiven konfidensgrad kan bekräftas att ett prov är annorlunda än ett blankprov som inte innehåller det ämne som ska bestämmas.
Kvantifieringsgränsen som avses ovan i underpunkt b kan beräknas med användning av lämplig standard eller lämpligt prov och kan erhållas från den lägsta kalibreringspunkten på kalibreringskurvan. Härvid beaktas inte blankprov.
2. Alla analysmetoder – hit hör laboratorieanalyser, fältanalyser och onlinemetoder – som används i kemiska övervakningsprogram enligt 9 § i lagen om vattenvårdsförvaltningen, valideras och dokumenteras i enlighet med standarden EN ISO/IEC-17025 eller annan motsvarande standard som är internationellt accepterad.
3. Vid ytvattenkontrollen och bestämningen av koncentrationerna av ämnen som är farliga och skadliga för vattenmiljön i utsläpp och läckage ska metoder enligt SFS-, EN- och ISO-standarderna eller metoder med samma noggrannhet och tillförlitlighet tillämpas.
Koncentrationen av ett ämne kan uppskattas även genom beräkning, om metoderna som avses ovan inte är tillgängliga.
4. Minimikraven för alla analysmetoder som används är baserade på en mätosäkerhet på högst 50 % ($k = 2$) beräknad på nivån för ämnets miljökvalitetsnorm och en kvantifieringsgräns som är lika med eller under ett värde på 30 % av de relevanta miljökvalitetsnormerna. Om det inte finns någon relevant miljökvalitetsnorm för en viss parameter, eller om det inte finns någon analysmetod som uppfyller de ovan fastställda minimikraven, ska övervakningen utföras med bästa tillgängliga teknik som inte medför orimliga kostnader.

5. När mängderna av fysikalisk-kemiska eller kemiska mätstorheter i ett visst prov ligger under kvantifieringsgränsen, ska mätresultaten fastställas till halva värdet av den berörda kvantifieringsgränsen för beräkningen av medelvärden. När ett beräknat medelvärde av mätresultaten som avses ovan ligger under kvantifieringsgränserna, ska värdet anges som "under kvantifieringsgränsen". Resultat under kvantifieringsgränsen för enskilda ämnen fastställs dock till noll i sådana fall där mätstorheter består av den sammanlagda summan av en viss grupp fysikalisk-kemiska parametrar eller kemiska mätstorheter, inklusive deras relevanta metaboliter, nedbrytningsprodukter och reaktionsprodukter.
6. Laboratorier eller parter som kontrakteras av laboratorier bevisar sin kompetens för analys av relevanta fysikalisk-kemiska eller kemiska mätstorheter genom
 - a) deltagande i kvalifikationsprövningsprogram som omfattar de analysmetoder som avses i punkt 2 för mätstorheter vid koncentrationsnivåer som är representativa för kemiska övervakningsprogram som utförs i enlighet med 9 § i lagen om vattenvårdsförvaltningen, och
 - b) analys av tillgängligt referensmaterial som är representativt för insamlade prov som innehåller lämpliga koncentrationsnivåer i förhållande till relevanta miljökvalitetsnormer.Kvalifikationsprövningsprogrammen enligt underpunkt a får organiseras av ackrediterade organisationer eller internationellt eller nationellt erkända organisationer som uppfyller kraven i ISO/IEC guide 43-1 eller kraven i andra motsvarande standarder som är internationellt accepterade.

Resultaten av deltagandet i dessa program ska utvärderas på grundval av de bedömningssystem som fastställs i ISO/IEC guide 43-1 eller i standarden ISO-13528 eller i andra motsvarande standarder som är internationellt accepterade.

Nr 869

Statsrådets förordning

om ändring av statsrådets förordning om vattenvårdsförvaltningen

Utfärdad i Helsingfors den 7 oktober 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, *ändras* i statsrådets förordning om vattenvårdsförvaltningen (1040/2006) 3 § 1 mom., 4 § 1 mom., 6 §, 7 § 1 mom., 8 §, 9 § 1 mom. 3 punkten och 2 mom., 10 § 1 mom., 11 §, 12 § 3 mom., 13 §, 14 §, 14 a §, 14 c § 1 mom., 15 §, 17 § 2 mom., 18 §, 21 §, 22 §, 24 § 1 mom. 1 **och 4** punkt, 26 § 1 mom., bilaga 5 punkt 2 och 4, av dem 7 och 8 § sådana de lyder delvis ändrade i förordning 341/2009 och 14 a och 14 c § sådana de lyder i förordning 341/2009, samt *fogas* **till 4 § ett nytt 2 mom., till förordningen en ny 7 a §**, till 9 § ett nytt 3 mom., till 12 § ett nytt 4 mom., till 13 § ett nytt 2 mom., till förordningen en ny 14 e §, till 19 § ett nytt 5 mom., till 24 § nya 6–9 punkter, till 26 § ett nytt 2 mom. samt till bilaga 5, sådan den lyder delvis ändrad i förordning 842/2009, nya 2 c, 4 b och 4 c punkter, som följer:

3 §

Karakterisering av yt- och grundvatten

Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska identifiera läget och gränserna för ytvatten och grundvattenområdena inom sina respektive verksamhetsområden samt de grundvattenområden av vilka ytvattenekosystem och terrestra ekosystem är direkt beroende.

4 §

Särskilda områden

Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska sammanställa uppgifter om följande områden

som befinner sig inom det egna verksamhetsområdet:

1) områden, från vilka tas eller avses tas mer än i genomsnitt 10 kubikmeter hushållsvatten per dygn eller för fler än femtio personers behov,

2) områden som på basis av Europeiska unionens lagstiftning anges som badvatten,

3) områden som ingår i nätverket Natura 2000 och där det för skyddet av en livsmiljö eller en art är viktigt att bevara eller förbättra vattnets status.

Bestämmelser om de angivna områdena för skyddet av arter av ekonomisk betydelse som lever i vatten finns dessutom i statsrådets beslut om kvaliteten på sådant sötvatten som behöver skyddas eller förbättras för att trygga fiskbeståndens levnadsförhållanden (1172/1999), och bestämmelser om de områ-

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG (32008L0105); EGT nr L 348, 24.12.2008 s. 84–97

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG (32000L0060); EGT nr L 327, 22.12.2000, s. 1–73

Kommissionens direktiv 2009/90/EG (32009L0090); EUT nr L 201, 1.8.2009, s. 36–38

den som är känsliga för näringsutsläpp finns dessutom i statsrådets förordning om begränsning av utsläpp i vattnen av nitrater från jordbruket (931/2000).

6 §

Verksamhet med inverkan på yt- och grundvatten

Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska inom sina respektive verksamhetsområden samla in uppgifter om mänsklig verksamhet med väsentlig inverkan på yt- och grundvattens status. Sådana är uppgifter om

1) punktbelastning och diffus belastning från bebyggelse, industri, jord- och skogsbruk samt övrig näringsverksamhet, inklusive utsläpp av sådana ämnen som avses i statsrådets förordning om ämnen som är farliga och skadliga för vattenmiljön (1022/2006),

2) mängden vatten som tas ut för bebyggelsens, industrins samt jord- och skogsbrukets behov och för övriga behov samt för bildningen av konstgjort grundvatten, inklusive årstidsvariationer och total årlig efterfrågan, samt vattenförluster,

3) byggande och vattenreglering med inverkan på ytvattens status,

4) annan verksamhet som påverkar vattens status, inklusive de verksamheter som avses i bilaga II i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område, nedan *ramdirektivet för vatten*.

7 §

Bedömning av inverkan samt kompletterande utredningar

Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska utifrån uppgifterna enligt 6 § samt uppgifterna om vattnens status klarlägga de yt- och grundvattenförekomster där de miljömål som nämns i 21 § i vattenförvaltningslagen eventuellt inte kan nås. Om bedömningen är att miljömålen eventuellt inte kan uppnås, ska närings-, trafik- och miljöcentralerna göra kompletterande utredningar till grund för

upprättandet av övervaknings- och åtgärdsprogrammen för yt- och grundvattnen.

7 a §

Vattenanvändning och vattentjänster

När en ekonomisk analys av vattenanvändningen görs avses i detta kapitel med

1) *vattenanvändning* vattentjänster samt annan verksamhet som avses i 6 §,

2) *vattentjänster* uttag, uppdämning, lagring, rening och distribution av yt- och grundvatten samt insamling och rening av avloppsvatten, som tillhandahålls såsom tjänster.

8 §

Ekonomisk analys av vattenanvändningen

I den ekonomiska analysen av vattenanvändningen ska ges en på åtminstone industri, hushåll och jordbruk uppdelad bedömning av den ekonomiska betydelsen av sätten att utnyttja vattnet, långsiktiga prognoser för vattenförsörjningen och vattenbehovet, en ekonomisk analys av vattentjänsterna samt de mest kostnadseffektiva kombinationerna i fråga om vattenanvändningen med tanke på åtgärdsprogrammen.

Den ekonomiska analysen av vattentjänsterna ska innehålla kalkyler om beaktandet av principen om kostnadstäckning vid vattentjänster.

Miljöministeriet leder i samarbete med jord- och skogsbruksministeriet närings-, trafik- och miljöcentralerna och Finlands miljöcentral vid upprättandet av den ekonomiska analysen av vattenanvändningen.

9 §

Definitioner

I detta kapitel avses vid klassificeringen av ytvattens ekologiska status med

3) *fysikalisk-kemiska faktorer* siktdjup, temperaturförhållanden, syreförhållanden, salthalt, försurningsstatus, näringsförhållanden samt de nationellt utvalda ämnen som

anges i punkt D i bilaga 1 i statsrådets förordning om ämnen som är farliga och skadliga för vattenmiljön (1022/2006),

Faktorerna enligt punkterna 1–3 i å-, älv-, sjö- och kustvatten presenteras närmare i bilaga 1 samt i bilaga V i ramdirektivet för vatten.

I detta kapitel avses vid klassificeringen av grundvattnets status med

1) *kvantitativ status* i vilken grad en grundvattenförekomst är påverkad av direkta och indirekta uttag,

2) *tillgänglig grundvattenresurs* det långsiktiga årsgenomsnittet för den totala grundvattenbildningen med beaktande av inverkningarna på ytvatten och terrestra ekosystem förbundna med grundvatten.

10 §

Indelning i ytvattentyper och ytvattentypernas referensförhållanden

För klassificeringen av ytvattens ekologiska status ska närings-, trafik- och miljöcentralerna indela ytvatten som till sina naturliga förhållanden är likartade i typerna åar och älvar, sjöar och kustvatten samt vatten i övergångszoner enligt de faktorer som presenteras i bilaga 2. Utöver vad som bestäms i bilaga 2 tillämpas vad som bestäms i bilaga II i ramdirektivet för vatten.

11 §

Bedömning av vattnens status

Enligt 8 § i vattenförvaltningslagen ska närings-, trafik- och miljöcentralerna klassificera yt- och grundvattnen inom sina respektive verksamhetsområden för upprättandet av förvaltningsplanen.

Ifråga om uppgifter som gäller fiskerihushållning tillstår den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen samt vilt- och fiskeriforskningsinstitutet den närings-, trafik- och miljöcentral som avses i 1 mom. den information om fiskbeståndet som behövs vid klassificeringen.

12 §

Klassificering av ytvattnets ekologiska status

Ytvattnets ekologiska status klassificeras som högst måttlig, om miljökvalitetsnormen för ett sådant ämne som avses i punkt D i bilaga 1 till statsrådets förordning om ämnen som är farliga och skadliga för vattenmiljön har överskridits.

På klassificeringen av ytvattens ekologiska status och presentationen av resultaten tillämpas dessutom vad som bestäms i bilaga V i ramdirektivet för vatten.

13 §

Klassificering av ytvattnets kemiska status

Ytvattnets kemiska status i en vattenförekomst klassificeras som god om miljökvalitetsnormen som avses för ett sådant ämne som avses i punkt C i bilaga 1 till statsrådets förordning om ämnen som är farliga och skadliga för vattenmiljön inte har överskridits. I fråga om kvicksilver, hexaklorbensen och hexaklorbutadien tillämpas då den miljökvalitetsnorm för fisk som anges i punkt C i bilaga 1 till nämnda förordning.

På klassificeringen av ytvattens kemiska status och presentationen av resultaten tillämpas dessutom vad som bestäms i bilaga V i ramdirektivet för vatten.

14 §

Klassificering av grundvattnets status

Grundvattnen klassificeras i god eller dålig status utifrån kvantitativ och kemisk status enligt den status som är sämst. På klassificeringen och presentationen av resultaten tillämpas dessutom vad som bestäms i bilaga V i ramdirektivet för vatten.

14 a §

Klassificering av grundvattnets kvantitativa status

Den kvantitativa statusen klassificeras som god, om

1) det genomsnittliga årliga vattenuttaget inte överskrider grundvattenbildningen med särskilt beaktande av inverkningarna på ytvatten och terrestra ekosystem förbundna med grundvatten; och

2) grundvattennivån inte sjunker kontinuerligt till följd av mänsklig verksamhet.

14 c §

Klassificering av grundvattnets kemiska status

Grundvattnets kemiska status klassificeras som god med beaktande av det som föreskrivs i 14 b §, om

1) halten av ett förorenande ämne i grundvattenförekomsterna vid övervakningsstationerna, beräknat som ett årsmedelvärde, inte vid någon övervakningsstation överskrider den miljö kvalitetsnorm som har fastställts för ämnet i bilaga 7 A, och

2) det utifrån övervakningsresultaten kan antas att förutsättningarna i bilaga 7 B gällande övriga faktorer är uppfyllda.

14 e §

Bedömning av exceptionella förhållanden

Vid behov ska närings-, trafik- och miljöcentralerna med tanke på miljömålen bedöma betydelsen av en tillfällig försämring av vattnens status till följd av ett exceptionellt naturförhållande eller en olycka av exceptionellt slag enligt 21 § 3 mom. i vattenförvaltningslagen.

Vid bedömningen av om vattnens status kan anses överensstämma med miljömålen ska närings-, trafik- och miljöcentralen göra en granskning av uppfyllandet av följande förutsättningar:

1) alla genomförbara åtgärder för att förebygga att statusen försämras ytterligare har vidtagits,

2) uppnåendet av miljömålen i fråga om andra vattenförekomster som inte berörs av de exceptionella förhållandena ska inte hindras eller äventyras,

3) de åtgärder inför exceptionella förhållanden som anges i åtgärdsprogrammet enligt

12 § i vattenförvaltningslagen ska inte hindra att vattnens status återställs i sitt ursprungliga skick när förhållandena inte längre kan anses exceptionella,

4) genomförbara åtgärder för att återställa vattnens status i sitt ursprungliga skick ska vidtas så snart som möjligt.

15 §

Övervakningsprogram

Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska identifiera behovet av övervakning av yt- och grundvattnen inom sina verksamhetsområden utifrån det som föreskrivs i 16–20 §. Varje närings-, trafik- och miljöcentral ska inom sitt verksamhetsområde upprätta ett övervakningsprogram, som i tillämpliga delar sammanlänkar den övervakning som anordnas av myndigheterna och den kontroll som görs av verksamhetsutövarna enligt någon annan lag. I övervakningsprogrammet ska anges nödvändiga övervakningsstationer och övervakningsområden, de faktorer som ska övervakas samt övervakningsfrekvensen.

Närings-, trafik- och miljöcentralerna avgör behovet av övervakning av fiskbeståndet i samråd med den närings-, trafik- och miljöcentral som är behörig i fråga om uppgifter som gäller fiskerihushållning.

17 §

Övervakningsstationer och övervakningsområden i ytvatten

Enligt bedömning av respektive närings-, trafik- och miljöcentral placeras övervakningsstationer eller övervakningsområden för kontrollerande övervakning i ytvattnen enligt punkt A i bilaga 3.

18 §

Val av faktorer som ska övervakas i ytvatten

Den kontrollerande övervakningen i ytvatten ska inriktas på parametrarna för de biologiska, hydromorfologiska och fysikalisk-kemiska faktorerna samt för den kemiska

statusen. Den operativa övervakningen i ytvatten ska inriktas på sådana parametrar för de biologiska, hydromorfologiska eller fysikalisk-kemiska faktorerna samt för den kemiska statusen som indikerar förorening eller förändring.

19 §

Frekvens för övervakning i ytvatten

Bestämmelser om övervakningen av farliga och skadliga ämnen finns dessutom i 9 och 9 a § i statsrådets förordning om ämnen som är farliga och skadliga för vattenmiljön.

21 §

Kvalitetskrav för övervakningen

Vid övervakningen av vattenstatus, sediment och biota ska de krav som anges i bilaga 3 till statsrådets förordning om ämnen som är farliga och skadliga för vattenmiljön tillämpas på analysmetodernas prestanda, påvisandet av analysresultatens kvalitet och tolkningen av resultaten.

22 §

Beredning av förvaltningsplan

Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska inom sina respektive verksamhetsområden se till att nödvändiga utredningar görs och att åtgärdsprogrammen enligt 12 § i vattenförvaltningslagen upprättas för utarbetandet av förvaltningsplanen. Vid beredningen ska den tidtabell och det arbetsprogram som gäller för upprättandet av förvaltningsplanen enligt 13 § i vattenförvaltningslagen beaktas, liksom även de förslag och ställningstaganden som lämnas av den samarbetsgrupp som nämns i 14 § i samma lag.

Den samordnande närings-, trafik- och miljöcentralen sammanställer de utredningar som har gjorts inom vattenförvaltningsområdet, sammandraget av åtgärdsprogrammen samt övervakningsprogrammen till ett utkast

till förvaltningsplan som den underställer den styrgrupp som avses i 14 § i vattenförvaltningslagen.

24 §

Uppgifter i förvaltningsplanen om vattenvårdens grundläggande åtgärder

De i 12 § i vattenförvaltningslagen avsedda grundläggande åtgärderna inom vattenvården är

1) åtgärder för kontroll av utsläpp samt för skydd av vatten, inklusive förhandskontroll av utsläpp från punktkällor och diffusa källor.

2) förhandskontroll av uttag av grund- och ytvatten, bildande av konstgjort grundvatten och uppdämning av ytvatten,

3) redogörelse över hur vattenanvändarna bidrar till att täcka kostnaderna för vattenanvändningen,

4) förhandskontroll av reglering av och byggande i sjöar och vattendrag samt planering med inverkan på vattnens eftersträvarade ekologiska status,

5) åtgärder för kontroll av ämnen som är farliga och skadliga för vattenmiljön,

6) åtgärder för trygghet av kvaliteten på det vatten som används till dricksvattenuttag,

7) åtgärder för förebyggande av förorening och minskande av fara vid störningar eller exceptionella situationer,

8) åtgärder för främjande av effektiv och hållbar vattenanvändning,

9) åtgärder som begränsar och ger villkor för användningen av områden i syfte att skydda särskilda områden.

26 §

Översyn av utredningarna

De i denna förordning avsedda utredningar som ska göras inom respektive vattenförvaltningsområde samt bedömningarna av yt- och grundvattnets status och övervakningen av dessa ska i nödvändig omfattning ses över två år innan den ändrade förvaltningsplanen publiceras. Utredningarna ska grunda sig på uppgifterna från det år som föregår änd-

ringen. Utredningarna ska publiceras i de ändrade förvaltningsplanerna.

Med avvikelse från 1 mom. kan i fråga om de utsläpp och läckage av växtskyddsmedel som avses i punkt C i bilaga 1 till statsrådets förordning om ämnen som är farliga och

skadliga för vattenmiljön användas medeltalet för de tre år som föregår ändringen.

Denna förordning träder i kraft den 1 november 2010.

Helsingfors den 7 oktober 2010

Miljöminister *Paula Lehtomäki*

Konsultativ tjänsteman Airi Karvonen

Uppgifter i förvaltningsplanen:

2. En sammanfattning av betydande verksamhet som belastar eller förändrar yt- eller grundvattenstatusen och påverkan genom annan mänsklig verksamhet samt sammanfattning av de årliga kontrollerna av inverkan av exceptionella förhållanden som avses i 14 e §, inklusive kriterierna som använts vid bedömningen av de exceptionella förhållandena.

2 c) redogörelser över utsläpp, läckage och förekomst av sådana ämnen som är farliga eller skadliga för vattenmiljön inom vattenförvaltningsområdet.

4. Övervakningsstationerna eller områdena som en karta. Resultaten från övervakningen av ytvattnets, grundvattnets och skyddsområdenas status som en karta och om det behövs och är möjligt uppgifter i kartform om de övervakningsstationer där någon miljökvalitetsnorm har överskridits, samt resultaten från övervakningen av långvariga tendenser enligt 9 a § i statsrådets förordning om ämnen som är farliga och skadliga för vattenmiljön. En bedömning av tillförlitligheten och noggrannheten hos de resultat som övervakningen har gett.

4 b) En sammanfattning av de åtgärder som vidtagits med anledning av konsekvenserna av den gränsöverskridande förorening som avses i 6 a § i statsrådets förordning om ämnen som är farliga och skadliga för vattenmiljön.

4 c) En beskrivning av de strategier och metoder som tillämpats för att fastställa blandningszoner samt av de åtgärder som vidtagits för att minska blandningszonens omfattning som avses i 3 § 5 punkten i statsrådets förordning om ämnen som är farliga och skadliga för vattenmiljön, om det enligt 6 b § har fastställts en eller flera blandningszoner inom vattenförvaltningsområdet.

Nr 870

Statsrådets förordning
om ändring av 6 § i statsrådets förordning om vattenförvaltningsområden

Utfärdad i Helsingfors den 7 oktober 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat efter föredragning från miljöministeriet, *fogas* till 6 § i statsrådets förordning om vattenförvaltningsområden (1303/2004) nya 2 och 3 mom. som följer:

6 §

Åtgärder inom internationella vattenförvaltningsområden

— — — — —
 Den samordnande närings-, trafik- och miljöcentralen sköter det nödvändiga samarbetet med de svenska och norska myndigheterna inom de vattenförvaltningsområden som avses i 2 § 2 mom. för att utarbeta en gemensam internationell förvaltningsplan eller en samordnad förvaltningsplan som omfattar den del av ett vattenförvaltningsområde som är beläget inom Finlands territorium.

Den samordnande närings-, trafik- och

miljöcentralen inom avrinningsområden som sträcker sig utanför Europeiska unionens gränser ska sträva efter att bedriva samarbete med myndigheterna i den stat där avrinningsområdet är beläget för att utarbeta en gemensam förvaltningsplan. Om det inte är möjligt att utarbeta en gemensam förvaltningsplan, ska den samordnande närings-, trafik- och miljöcentralen utarbeta en förvaltningsplan som gäller den del av avrinningsområdet som är beläget inom Finlands territorium.

— — — — —

Denna förordning träder i kraft den 1 november 2010.

Helsingfors den 7 oktober 2010

Miljöminister *Paula Lehtomäki*

Konsultativ tjänsteman Airi Karvonen

Nr 871

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om fiske efter vassbuk och strömming på Östersjöns centralbassäng år 2010**

Utfärdad i Helsingfors den 13 oktober 2010

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut
ändras i jord- och skogsbruksministeriets förordning om fiske efter vassbuk och strömming på Östersjöns centralbassäng år 2010 (1139/2009) 1 § som följer:

1 §

Fiske efter vassbuk och strömming på Östersjöns centralbassäng

Fiskefartyg som är registrerade i Finland får år 2010 fiska vassbuk eller strömming inom ICES delområden 22—28 samt delområde 29 söder om breddgraden 59°30'N så att vassbuckfångsten som av alla i Finland registrerade fiskefartyg fiskats inom ifrågavarande områden är sammanlagt högst 11 000 ton.

Denna förordning träder i kraft den 15 oktober 2010 och är i kraft till den 31 december 2010.

Genom denna förordning upphävs jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 11 februari 2010 om avbrytande av fiske efter strömming och vassbuk på Östersjöns centralbassäng (86/2010).

Helsingfors den 13 oktober 2010

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Konsultativa tjänstemannen Orian Bondestam

Social- och hälsovårdsministeriets förordning

om ändring av 3 § i social- och hälsovårdsministeriets förordning om avgiftsbelagda prestationer vid Institutet för hälsa och välfärd

Utfärdad i Helsingfors den 13 oktober 2010

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut
ändras i social- och hälsovårdsministeriets förordning om avgiftsbelagda prestationer vid Institutet för hälsa och välfärd (1049/2008) 3 §, som följer:

3 §

Prestationer som prissätts enligt företagsekonomiska grunder

De övriga prestationer som avses i 7 § 1 mom. i lagen om grunderna för avgifter till staten och som institutet prissätter enligt företagsekonomiska grunder är, om inte något annat följer av lag eller förordning, följande:

- 1) prestationer som utförts på uppdrag eller på beställning av någon och som gäller
 - utlåtanden,
 - laboratorieanalyser och laboratorieundersökningar samt motsvarande prestationer,
 - utredningar och undersökningar,
 - vacciner och andra biologiska preparat samt på beställning eller begäran givna vacciner, samt
 - utbildning och konsultation; sådan utbildning och konsultation som avses i 6 § i lagen om Institutet för hälsa och välfärd (668/2008) är dock avgiftsfri,
- 2) överlåtelse av nyttjanderätten när det gäller immateriella rättigheter som innehas av institutet,
- 3) tidningar, publikationer och förlagstjänster som är till salu,
- 4) andra fotokopior än sådana som avses i 4 § och andra avskrifter,

5) sändning och postning av publikationer och annat material, om detta inte ingår i priset på dem, samt

6) användning av lokaler och utrustning som innehas av institutet samt ämbetsverks- och kontorstjänster för utomstående.

De övriga prestationer som avses i 7 § 2 mom. i lagen om grunderna för avgifter till staten och som institutet har faktisk ensamrätt att utföra och i fråga om vilka avgiften kan bestämmas så att den motsvarar produktens självkostnadsvärde är statistik, kodsysteem och dataprojekter som tas fram på beställning av någon samt omfattande informations-tjänster.

Vad som föreskrivs ovan i 1 mom. 6 punkten gäller inte lokaler, utrustning och förnödenheter som de forskare och praktikanter som avses i 7 § i statsrådets förordning om Institutet för hälsa och välfärd (675/2008) får använda.

Denna förordning träder i kraft den 15 oktober 2010.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna förordning får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 13 oktober 2010

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Regeringssekreterare *Liisa Katajamäki*

Nr 873

Skatteförvaltningens beslut**om slutförande av beskattningen av andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner för skatteår 2009**

Utfärdat i Helsingfors den 8 oktober 2010

Skatteförvaltningen har med stöd av 49 § i lagen om beskattningsförfarande av den 18 december 1995 (1558/95), sådant det lyder i lagen 520/2010, beslutat:

1 §
Beskattningen för år 2009 av andra skattskyldiga än samfund som avses i 3 § och samfällda förmåner som avses i 5 § inkomstskattelagen slutförs den 31 oktober 2010.

2 §
Detta beslut träder i kraft den 18 oktober 2010.

Helsingfors den 8 oktober 2010

Generaldirektör *Mirjami Laitinen*

Överinspektör Matti Merisalo

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 868—873, 3 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2010

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663